

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET alm.del.

bil. 1606

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Errangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

14 .august 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Sundhedsministeriets notat vedrørende medbringelse på rejser af lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer samt vejledning af 3. juli 2001 om kontrol med lægemidler indeholdende euforiserende stoffer ved indrejse og ophold i Danmark.

Notat samt vejledning vedlægges tillige i engelsk version.

København, den - 9 AUG. 2001
6.kt.j.nr. 2001-5320-50

LPE

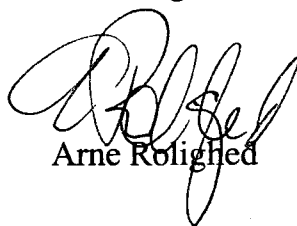
Folketingets Europaudvalg

././ Som det er udvalget bekendt, orienterede jeg på EU-rådsmødet (Sundhed) den 5. juni 2001 om de danske overvejelser i forbindelse med Schengen-konventionens regler om medbringelse på rejser af lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer. I den forbindelse oplyste jeg bl.a., at de omhandlede regler i Danmark har ført til usikkerhed hos borgerne og til stor efterspørgsel efter medicinattester. Jeg lagde derfor op til, at der arbejdes for en aftale eller fælles forståelse mellem Schengen-landene om, at kontrollen som udgangspunkt alene skal rette sig mod et begrænset antal af de lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer.

På den baggrund har jeg nu rettet henvendelse til sundhedsministrene i de øvrige EU-lande, jf. det i kopi vedlagte brev af d.d. til den belgiske sundhedsminister og formand for Rådet (Sundhed). I den note, der er vedlagt det omhandlede brev, følges min orientering på rådsmødet op med en beskrivelse af problemstillingen og den af Danmark foreslåede løsningsmodel, som jeg håber vil kunne udgøre et godt grundlag for det videre arbejde under det belgiske formandskab. Som det fremgår af brevet til den belgiske sundhedsminister og rådsformand har jeg samtidig anmodet om, at sagen tages op med henblik på drøftelse på EU-rådsmødet (Sundhed) den 15. november 2001.

././ Til udvalgets orientering vedlægges endvidere danske versioner af ovennævnte brev og note samt den vejledning, der er vedlagt noten.

Med venlig hilsen

Arne Røhlighed

/ Lars Petersen

København, den
6.kt.j.nr. 2001-5320-50

- 9 AUG. 2001

Magda Aelvoet
Cabinet du Ministre de la Protection de Consom-
mation, de Santé Publique et de Environnement
Avenue des Arts 7
BE-1210 Bruxelles
Belgien

Kære kollega og formand for Rådet (Sundhed)

I forlængelse af min orientering på EU-rådsmødet (Sundhed) den 5. juni 2001 om de danske overvejelser i forbindelse med Schengen-konventionens artikel 75 om medbringelse på rejser af lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer, skal jeg – med anmodning om, at sagen tages op med henblik på drøftelse på EU-rådsmødet (Sundhed) den 15. november 2001 – meddele, at jeg d.d. har skrevet følgende til sundhedsministrene i de øvrige EU-medlemsstater:

"På EU-rådsmødet (Sundhed) den 5. juni 2001 orienterede jeg om de danske overvejelser i forbindelse med Schengen-konventionens regler om medbringelse på rejser af lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer. I den forbindelse oplyste jeg bl.a., at de omhandlede regler i Danmark har ført til usikkerhed hos borgerne og til stor efterspørgsel efter medicinattester.

På den baggrund lagde jeg op til, at der arbejdes for en aftale eller fælles forståelse mellem Schengen-landene om, at kontrollen som udgangspunkt alene skal rette sig mod et begrænset antal af de lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer.

./. I vedlagte note følges min orientering på rådsmødet op med en beskrivelse af problemstillingen og den foreslåede løsningsmodel, som jeg håber vil kunne udgøre et godt grundlag for det videre arbejde under det belgiske formandskab."

Med venlig hilsen

Arne Rolighed

c.c. Helseminister Tore Tønne, Norge
Social- og sundhedsminister Jón Kristjánsson, Island
Kommissær David Byrne, Europa-Kommissionen

Note vedrørende medbringelse på rejser af lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer

1. Generelt

En rejsende, der har brug for at medbringe et lægemiddel, vil i princippet inden afrejsen skulle undersøge, om det pågældende lægemiddel indeholder stoffer, der er undergivet kontrolforanstaltninger i det land, han eller hun ønsker at rejse til. Det vil i givet fald også skulle undersøges, om det pågældende land tillader indførsel eller besiddelse af et sådant lægemiddel til medicinsk brug, og hvilken dokumentation det pågældende land kræver for det medicinske behov for lægemidlet. Den rejsende vil herefter skulle søge at indhente den påkrævede dokumentation og eventuelt få den oversat.

Der har i de seneste år været større opmærksomhed om, at rejsende kan have et legitimt behov for at medbringe lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer, og der har internationalt været bred enighed om, at rejsende, der har et sådant behov, ikke bør lægges flere hindringer i vejen, end kontrolmæssige hensyn tilsiger.

Således vedtog FN's Narkotikakommission i 2000 resolution 43/11 (Provisions regarding travellers under treatment involving the use of medical preparations containing narcotic drugs), som bl.a. hovedparten af EU's medlemsstater stod bag. INCB's årsrapport 2000 fulgte op på den omhandlede resolution, og senest vedtog FN's Narkotikakommission i 2001 resolution 44/15 (Provisions regarding travellers under treatment involving the use of medical preparations containing narcotic drugs or psychotropic substances), som bl.a. alle EU's medlemsstater stod bag.

2. Schengen-konventionen

For at fjerne unødige hindringer for rejsende, der har et legitimt behov for at medbringe af lægemidler, som indeholder euforiserende stoffer, er der med Schengen-konventionens artikel 75 etableret en standardiseret ordning, hvorefter rejsende fra Schengen-landene med en attest kan dokumentere overfor kontrolmyndighederne i et andet Schengen-

land, at et medbragt lægemiddel, som indeholder euforiserende stoffer, er bestemt til eget brug som led i medicinsk behandling ved rejser af indtil 30 dages varighed.

3. Problemstilling

Danmarks indtræden i Schengen-samarbejdet har øget den danske befolknings opmærksomhed på og dermed også de praktiske problemer med imødekommelsen af behovet for over for udenlandske kontrolmyndigheder – ved enhver udlandsrejse, såvel inden for som uden for Schengen-området – at kunne dokumentere, at et medbragt lægemiddel, der indeholder euforiserende stoffer, er bestemt til eget brug som led i medicinsk behandling.

Denne udvikling har – sammenholdt med, at listerne over de stoffer, der i det enkelte land betragtes som euforiserende, dels er omfattende, dels ikke er fuldstændig sammenfaldende fra land til land – i Danmark ført til usikkerhed og til stor efterspørgsel efter attester i medfør af Schengen-konventionens artikel 75. Der er således udstedt ca. 26.000 attester, siden Danmark den 25. marts 2001 indtrådte i Schengen-samarbejdet.

4. Løsningsmulighed

Om det af kontrolmæssige grunde er relevant at afkræve dokumentation for, at lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer, skal anvendes af den rejsende personligt i medicinsk øjemed, må bero på en bedømmelse af det enkelte stofs misbrugspotentiale med hensyn til rusvirkning, skadevirkning og afhængighedsskabelse afvejet i forhold til oplysninger om hyppigheden af ulovlig handel med og brug af det enkelte stof til rusformål.

En aftale eller fælles forståelse mellem Schengen-landene om at etablere en fælles liste – gældende for alle Schengen-lande – over de euforiserende stoffer, der gør afkrævning af dokumentation for, at et lægemiddel skal anvendes af den rejsende personligt i medicinsk øjemed, relevant, vil gøre problemstillingen betydeligt mere simpel for de rejsende og begrænse myndighedernes arbejde med udstedelse og opbevaring af attester væsentligt.

Under forudsætning af, at der er tale om mængder svarende til den rejsendes personlige brug som led i patientbehandling i en kort periode, vil man – vel at mærke uden tilsidesættelse af væsentlige kontrolmæssige hensyn – kunne begrænse sig til alene at afkræve dokumen-

tation i forhold til et begrænset antal lægemidler, som indeholder et eller flere bestemte euforiserende stoffer.

5. Dansk kontrolpraksis

De danske myndigheder har ved en gennemgang af de op i mod 250 stoffer, der efter dansk lovgivning er kategoriseret som euforiserende, foretaget en bedømmelse af de enkelte stoffers misbrugspotentiale med hensyn til rusvirkning, skadevirkning og afhængighedsskabelse afvejet i forhold til oplysninger om hyppigheden af ulovlig handel med og brug af det enkelte stof til rusformål.

De danske myndigheder har på den baggrund konkluderet, at det kun er relevant – hvis der i øvrigt er tale om mængder svarende til den rejsendes personlige brug som led i patientbehandling i en kort periode – at afkræve dokumentation for, at lægemidler skal anvendes af den rejsende personligt i medicinsk øjemed, såfremt de indeholder et eller flere af følgende 21 euforiserende stoffer:

Alfentanil, Alphacetylmethadol, Amfetamin, Buprenorphin, Cocain, Codein (doserede lægemidler som f.eks. tabletter, kapsler, stikpiller, ampuller m.v., der indeholder mere end 100 mg codein pr. stk. og ikke-doserede lægemidler som f.eks. miksturer, der indeholder mere end 2,5% codein), Dextropropoxyphen, Fentanyl, Flunitrazepam, Hydro-morphon, Ketobemidon, Methadon, Methylphenidat, Morphin, Nicomorphin, Opium, Oxycodon, Pentazocin, Pentobarbital, Pethidin og Sufentanil.

- ./. Indtil en aftale eller fælles forståelse mellem Schengen-landene om at etablere en fælles liste måtte foreligge, vil dansk kontrolpraksis være indrettet i overensstemmelse hermed, jf. vedlagte vejledning af 3. juli 2001 om kontrol med lægemidler indeholdende euforiserende stoffer ved indrejse og ophold i Danmark.

VEJLEDNING AF 3. JULI 2001
OM KONTROL MED LÆGEMIDLER INDEHOLDENDE EUFORISERENDE STOFFER
VED INDREJSE OG OPHOLD I DANMARK

(Til Danmarks diplomatiske repræsentationer m.fl. i udlandet)

Generelt

En rejsende, der har brug for at medbringe et lægemiddel, vil i princippet inden afrejsen skulle undersøge, om det pågældende lægemiddel indeholder stoffer, der er undergivet kontrolforanstaltninger i det land, han eller hun ønsker at rejse til. Det vil i givet fald også skulle undersøges, om det pågældende land tillader indførsel eller besiddelse af et sådant lægemiddel til medicinsk brug, og hvilken dokumentation det pågældende land kræver for det medicinske behov for lægemidlet. Den rejsende vil herefter skulle søge at indhente den påkrævede dokumentation og eventuelt få den oversat.

Danske regler om euforiserende stoffer

De danske lister over euforiserende stoffer indeholder i alt op imod 250 stoffer, hvoraf hovedparten forekommer i lægemidler. De omhandlede lister findes i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993. Til disse lister er der senere tilføjet yderligere 13 stoffer i henhold til bekendtgørelse nr. 116 af 31. januar 1997, bekendtgørelse nr. 882 af 7. december 1999, bekendtgørelse nr. 49 af 29. januar 2001 og bekendtgørelse nr. 587 af 21. juni 2001.

Enkelte euforiserende stoffer anses ikke for anvendelige til medicinsk brug og må derfor ifølge bekendtgørelsen ikke forefindes i landet (medmindre Lægemiddelstyrelsen under ganske særlige omstændigheder og på nærmere fastsatte vilkår har meddelt tilladelse dertil). Disse stoffer må derfor heller ikke indføres i Danmark. Det gælder cannabis, khatplanten *Catha Edulis*, diacetylmorfin (heroin), lysergid (LSD) samt opium i form af opiumsplanten *Papaver somnifer* L., præpareret opium (produkter af råopium) eller affald og residua, der bliver tilbage ved rygning af opium.

Regler om privates indførsel af lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer, er fastsat i Lægemiddelstyrelsens bekendtgørelse nr. 171 af 19. marts 2001, som bl.a. fastsætter følgende:

Rejsende, som *ikke* har bopæl i et land, der har tiltrådt Schengen-konventionen, må kun indføre lovligt indkøbte lægemidler indeholdende euforiserende stoffer, som er omfattet af de danske lister over euforiserende stoffer, til personlig medicinsk brug i mængder svarende til maksimalt 14 dages forbrug. Når særlige grunde taler derfor, kan der som betingelse for indførsel afkræves dokumentation i form af en skriftlig erklæring fra en læge om, at lægemidlet skal anvendes af vedkommende personligt i medicinsk øjemed, med påtegning, hvorved den kompetente myndighed i det land, som har meddelt lægen autorisation, bekræfter, at erklæringsudstederen er læge.

Rejsende *med* bopæl i et land, der har tiltrådt Schengen-konventionen, må dog indføre lægemidler indeholdende euforiserende stoffer til personlig medicinsk brug i mængder svarende til 30 dages forbrug. Når særlige grunde taler derfor, skal det på behørig måde dokumenteres, at lægemidlet skal anvendes af vedkommende personligt i medicinsk øjemed. Den i Schengen-konventionens artikel 75 omtalte attest anses for behørig dokumentation, hvis den medbringes i original og udstedt af den kompetente myndighed i den rejsendes bopælsland.

Kontrolforanstaltninger ved indrejse og ophold i Danmark

Kontrollen med overholdelsen af de nævnte regler forestås af politiet samt de statslige told- og skattemyndigheder.

Som led i kontrolindsatsen vil der som udgangspunkt ikke blive afkrævet dokumentation for, at lægemidlet skal anvendes af den rejsende personligt i medicinsk øjemed, hvis der i øvrigt er tale om mængder svarende til den rejsendes personlige brug som led i patientbehandling i op til 14 dage – eller op til 30 dage for rejsende med bopæl i et land, der har tiltrådt Schengen-konventionen. Dokumentation må dog under alle omstændigheder forventes at blive afkrævet i forhold til lægemidler, der indeholder et eller flere af følgende euforiserende stoffer:

Alfentanil, Alphacetylmethadol, Amfetamin, Buprenorfin, Cocain, Codein (doserede lægemidler som f.eks. tabletter, kapsler, stikpiller, ampuller m.v., der indeholder mere end 100 mg codein pr. stk. og ikke-doserede lægemidler som f.eks. miksturer, der indeholder mere end 2,5% codein), Dextropropoxyphen, Fentanyl, Flunitrazepam, Hydromorphon, Ketobemidon, Methadon, Methylphenidat, Morphin, Nicomorfin, Opium, Oxycodon, Pentazocin, Pentobarbital, Petidid og Sufentanil.

Sædvanligvis vil enten en skriftlig erklæring på dansk eller et af hovedsprogene fra en læge om, at lægemidlet skal anvendes af vedkommende personligt i medicinsk øjemed, med påtegning af den kompetente myndighed i det land, som har meddelt lægen autorisation, om at erklæringsudstederen er læge, eller den i Schengen-konventionens artikel 75 omtalte attest blive anset for tilstrækkelig dokumentation.

Copenhagen, - 9 AUG. 2001
6.kt.j.nr. 2001-5320-50

Ms Magda Aelvoet
Cabinet du Ministre de la Protection de Consom-
mation, de Santé Publique et de Environnement
Avenue des Arts 7
BE-1210 Bruxelles
Belgien

Dear Colleague and President of the Council (Health)

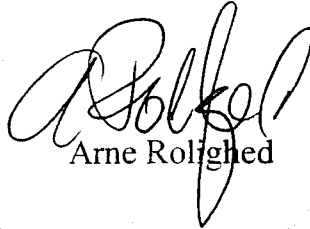
In continuation of my intervention at the meeting of the EU Council of Ministers (Health) on June 5th 2001 with regard to the Danish considerations on Article 75 of the Schengen convention concerning the carrying by travellers of medical preparations containing euphoriants, I have the pleasure to inform you that I have today sent a letter to the Health Ministers in the other EU Member States with the below mentioned content. I kindly request the Presidency to take up this issue in preparation for putting it on the agenda for discussion at the Council Meeting (Health) on November 15th 2001:

"At the meeting of the EU Council of Ministers (Health) on June 5th 2001 I explained the Danish considerations on the rules of the Schengen convention concerning the carrying by travellers of medical preparations containing euphoriants. In this connection I mentioned among other things that the rules in question have lead to much uncertainty among citizens in Denmark and to a large number of demands for medical certificates.

Against this background I suggested that attempts should be made to reach an agreement or a common understanding among the Schengen countries to the effect that in general control measures should only address a limited number of the preparations that contain euphoriants.

./. In the enclosed note you will find a follow-up to my intervention at the Council Meeting in the form of a description of the problem and the type of solution proposed, and I hope that this could form a good basis for further work on this issue during the Belgian presidency."

Yours sincerely

Arne Rolighed

c.c. Mr Tore Tønne, Minister for Health, Norway
Mr Jón Kristjánsson, Minister for Health and Social Security, Iceland
Commissioner David Byrne, European Commission

Note on the carrying by travellers of medical preparations containing euphoriant

1. General remarks

In principle a person that travels and who needs to carry a certain pharmaceutical preparation will have to check before departure whether the pharmaceutical in question contains substances that are subject to control measures in the country of destination. If this is the case, it should also be checked whether the country of destination allows importation or possession of such a pharmaceutical for medical purposes and what documentation is required in that country with regard to the medical need for the pharmaceutical. The necessary documentation would have to be obtained and maybe translated.

In recent years it has been increasingly recognised that travellers may have legitimate needs to carry pharmaceuticals that contain euphoriant, and internationally there has been broad agreement that such travellers should not meet with obstacles other than those justified by control considerations.

In 2000 the UN Commission on Narcotic Drugs thus adopted Resolution 43/11 (Provisions regarding travellers under treatment involving the use of medical preparations containing narcotic drugs), an initiative which was supported by among others the greater part of the EU member states. The INCB annual report 2000 provided a follow-up to the above mentioned Resolution, and in 2001 the UN Commission on Narcotic Drugs adopted Resolution 44/15 (Provisions regarding travellers under treatment involving the use of medical preparations containing narcotic drugs or psychotropic substances), an initiative which was supported by among others all EU member states.

2. The Schengen Convention

In order to remove all unnecessary obstacles for travellers who have a legitimate need to carry pharmaceuticals that contain euphoriant, Article 75 of the Schengen convention establishes a standardised procedure according to which travellers from the Schengen countries

through the presentation of a certificate to the control authorities in another country party to the Schengen Convention can document that a pharmaceutical that they carry is meant for personal use as part of medical treatment in connection with travels of up to 30 days' duration.

3. Issue

Denmark's accession to Schengen has enhanced the population's attention to and thus also the practical problems caused by the need to be able to document vis-à-vis foreign control authorities - in connection with all travels abroad both within the Schengen area and elsewhere - that a pharmaceutical containing euphoriant is carried for personal use as part of medical treatment.

This development, which should also be seen in the light of the fact that the lists of substances considered as euphoriant in the individual countries are fairly long and are not wholly identical, has in Denmark led to widespread uncertainty and to a large demand for certificates pursuant to Article 75 of the Schengen convention. Since the coming into effect of Schengen rules in Denmark on March 25 2001, about 26,000 certificates have thus been issued.

4. Possible solution

Whether it is relevant for control reasons to require documentation to the effect that pharmaceuticals containing euphoriant are for personal medical use by the traveller, is considered to depend on an assessment of the abuse potential of the individual substance with regard to intoxication, harmful effects and dependency considered in the light of information on the frequency of illegal sale and use of the individual substance for purposes of intoxication.

An agreement or a common understanding among the Schengen countries with regard to the establishing of a list, common to all Schengen countries, of euphoriant substances with regard to which it is relevant to demand documentation that a given pharmaceutical is meant for personal medical use by the traveller, will to a considerable degree simplify matters for travellers and limit the authorities' workload in connection with the issuing and the handling of certificates.

On condition that the amounts under consideration correspond to the traveller's personal use as part of medical treatment for a brief period of time, it will - without disregarding substantial control considera-

tions that is - be possible only to require documentation with regard to a limited number of pharmaceuticals that contain certain euphoriant substances.

5. Danish control practice

The Danish authorities have reviewed the almost 250 substances that have been classified as euphoriant pursuant to Danish legislation and have assessed the abuse potential of the individual substances with regard to intoxication, harmful effects and dependency in the light of information on the frequency of illegal sale and use of the individual substance for intoxication purposes.

Against this background the Danish authorities concluded that provided that the amounts under consideration correspond to the traveler's personal use as part of medical treatment for a brief period of time, it is only relevant to require documentation to the effect that a given pharmaceutical is meant for personal medical use if the pharmaceutical under consideration contains one of the following 21 euphoriant substances:

Alfentanil, Alphacetylmethadol, Amphetamine, Buprenorphine, Cocaine, Codeine (pharmaceuticals in the form of doses as e.g. tablets, capsules, suppositories, vials etc., containing more than 100 milligrams codeine a piece and pharmaceuticals not in the form of doses e.g. suspensions containing more than 2.5 pct codeine), Dextropropoxyphen, Fentanyl, Flunitrazepam, Hydromorphone, Ketobemidone, Methadone, Methylphenidate, Morphine, Nicomorphine, Opium, Oxycodone, Pentazocine, Pentobarbital, Pethidine and Sufentanil.

- . / .
- Until a possible agreement or a common understanding has been established by the Schengen countries, Danish control practice will be organised on the basis of the above, cf. the enclosed Guidelines on control of pharmaceuticals that contain euphoriant in connection with entry into and stay in Denmark.

GUIDELINES OF JULY 3RD 2001
ON CONTROL OF PHARMACEUTICALS THAT CONTAIN EUPHORIANTS IN CONNECTION
WITH ENTRY INTO AND STAY IN DENMARK
(For Danish embassies and representations etc. abroad)

General remarks

In principle a person who travels and who needs a certain pharmaceutical should check before departure whether the this pharmaceutical contains substances that are subject to control measures in the country of destination. It should also be checked whether the country of destination allows importation or possession of this pharmaceutical for medical purposes and what documentation is required in that country with regard to the medical need for the pharmaceutical. The necessary documentation would have to be obtained and maybe translated.

Danish rules on euphoriants

The Danish lists of euphoriants include altogether almost 250 substances of which the greater part are found in pharmaceuticals. These lists may be found in Annex 1 of Order no 698 of August 31st 1993. Another 13 substances have later been added to these lists pursuant to Order no 116 of January 31st 1997, Order no 882 of December 7th 1999, Order no 49 of January 29th 2001 and Order no 587 of June 21st 2001.

Certain euphoriants are considered not to be relevant for medical purposes, and pursuant to the above mentioned Order they are, therefore, not allowed in Denmark (unless allowed by the Danish Medicines Agency under special circumstances and on specified conditions). Therefore these substances may not be imported into Denmark. Such substances are cannabis, the khat plant *Catha Edulis*, diacetylmorphine (heroin), lysergic acid diethylamide (LSD) as well as opium in the form of the opium plant *Papaver somniferum*, processed opium (products based on raw opium) or such waste and residue that results from the smoking of opium.

Rules on the importation by private individuals of pharmaceuticals that contain euphoriants have been laid down in Order from the Medicines Agency no 171 of March 19th 2001 which among other things establishes the following:

Individuals who do *not* have residence in a country party to the Schengen convention may only import legally purchased pharmaceuticals containing euphoriants included in the Danish lists of euphoriants for personal medical use corresponding to a maximum of two weeks' use. When there are special reasons for this, the authorities may demand documentation in the form of a doctor's statement in writing to the effect that the pharmaceutical is to be used by the person in question for personal medical purposes. This documentation shall bear certification by the competent authorities in the country that authorised the doctor confirming that the doctor is duly authorised.

Persons *with* residence in a country party to the Schengen convention may, however, import pharmaceuticals containing euphoriants for personal medical purposes corresponding to 30 days' use. When there are reasons for this, it shall be duly documented that the pharmaceutical is for medical use by the person in question. The certificate mentioned in Article 75 of the Schengen convention is considered due documentation if the original is presented and if it has been issued by the competent authority in the country of residence.

Control measures in connection with entry into and stay in Denmark

Compliance with the above mentioned rules is controlled by the police and by the state customs and tax authorities.

In general documentation to the effect that the pharmaceutical is to be used by the travelling person for medical purposes will not be required if the amount under consideration corresponds to personal use as part of medical treatment for up to two weeks or 30 days in the case of persons with residence in a country party to the Schengen convention. Nevertheless it should be expected that documentation will be demanded under all circumstances with regard to pharmaceuticals that contain one or several of the following euphoriants:

Alfentanil, Alphacetylmethadol, Amphetamine, Buprenorphine, Cocaine, Codeine (pharmaceuticals in the form of doses as e.g. tablets, capsules, suppositories, vials etc., containing more than 100 milligrams codeine a piece and pharmaceuticals not in the form of doses e.g. suspensions containing more than 2.5 pct codeine), Dextropropoxyphen, Fentanyl, Flunitrazepam, Hydromorphone, Ketobemidone, Methadone, Methylphenidate, Morphine, Nicomorphine, Opium, Oxycodone, Pentazocine, Pentobarbital, Pethidine and Sufentanil.

A doctor's statement in writing, either in Danish or in one of the principal languages, to the effect that the pharmaceutical is for medical use by the person in question and bearing certification by the competent authority in the country that authorised the doctor confirming that this doctor is duly authorised, or the certificate mentioned in Article 75 of the Schengen convention will usually be considered sufficient documentation.